

Núm. de Protocol: Civil: 0174-7/01
TS: PLE: P-004/07

S E N T È N C I A PLE 03-2008

PARTS:

J.B.B, D.i R.B.P.
Representant: M.F.C.C.
Advocat: L. R.

Mgfc. Ministeri Fiscal

M.I. GOVERN
Representant: A.V.
Advocat: J.M.R.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Jean Louis Vuillemin

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet (Ponent)
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià
M.I. Sr. Albert Andrés Pereira
M.I. Sra. Marie Conte
M.I. Sr. Yves Picod
M.I. Sr. Josep Maria Pijuan Canadell
M.I. Sr. Joan Manel Abril Campoy
M.I. Sra. Eulalia Amat Llari

A la vila d'Andorra la Vella, el

El Ple del M.I. Tribunal Superior de Justícia, format pels magistrats abans esmentats, ha vist les presents actuacions iniciades en virtut de la demanda formulada per la representació del Sr. J.B.B., D.B.P. i R. B.P. en exercici de l'acció de rescabament per error judicial, en les quals han estat part el Mgfc. Ministeri Fiscal i el M.I. Govern.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El procediment seguit en el present cas es pot resumir com segueix:

-els demandants van signar una promesa de venda d'un terreny el 20 d'octubre de 1994.

La superfície del terreny era de 740 m²; la venda es va realitzar el dia 1 de desembre de 1994 i el preu el van pagar els compradors, avui demandants.

Després d'unes verificacions es va constatar que la superfície real del terreny era de 63 m².

Els compradors van presentar recursos davant les jurisdiccions penals. Aquests recursos han estat desestimats pel Tribunal des Corts (sentència de data 27 d'octubre del 2000, confirmada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia (sentència del 20 de juny del 2001). En aquesta última instància, el MI Tribunal Superior indicava, « només la jurisdicció civil pot satisfer les pretensions dels perjudicats ».

2.- Els interessats van presentar un recurs davant la secció civil de la Batllia en data 10 de setembre de 2001.

Han demanat varies vegades que es dicti sentència (veure principalment els escrits de data 11 de març del 2005, 27 de setembre i 8 de novembre de 2006).

En l'absència de resposta per part de la Batllia, els Srs. J.B.B., D.B.P. i R. B.P van presentar un recurs davant el Tribunal Constitucional el 12 de gener del 2007.

El 19 de gener del 2007 es va notificar la sentència del Tribunal de Batlles (de data 4 de setembre del 2006), desestimant el recurs. La sala Civil del Tribunal Superior ha confirmat aquesta sentència en data 10 de juliol del 2007.

Els Srs. J J.B.B., D.B.P. i R. B.P han presentat un incident de nul·litat d'aquesta sentència. La Sala civil ha desestimat aquest incident per aute de data 27 de setembre de 2007. Els recurrents han presentat un recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional, que l'ha estimat i ha anul·lat la sentència del 10 de juliol i l'aute del 27 de setembre de 2007 per una sentència de 12 de març de 2008.

Aquesta sentència es pronuncia sobre qüestions diferents d'aquelles sotmeses a l'examen del Ple i no incideix en la resolució del present litigi.

3.- Per sentència de data 25 de maig del 2007, el Tribunal Constitucional ha decidit, « declarar que s'ha vulnerat el dret a la jurisdicció en el seu vessant del dret a obtenir un judici de durada raonable » i « declarar que els recurrents tenen dret a ser indemnitzats pels perjudicis soferts »

4.- En data 31 de juliol de 2007, la representació dels Srs. J.B.B., D.B.P. i R. B.P van instar l'acció per al reconeixement d'un funcionament anormal de la Justícia i la consegüent declaració de responsabilitat patrimonial de l'Estat. Valoren els danys per la suma global de 4220 € (2220 € pels honoraris d'advocat i 2000 € pels danys i perjudicis pel retard).

En el seu escrit de conclusions de data 20 de desembre de 2007, els interessats en vers la reclamació dels 2000 €, precisen «aquesta part ja va sol·licitar subsidiàriament que la fixi aquest propi Tribunal i, per tant, ja des d'ara es sotmet al que decideixi el Tribunal ».

5- En el seu escrit de contesta de data 16 d'octubre de 2007, el Magnífic Ministeri Fiscal manifesta principalment que l'eventual responsabilitat patrimonial de l'Estat andorrà ha estat resolta pel Tribunal Constitucional; quant a la indemnització dels mateixos, el Ministeri Fiscal considera escaient que sigui aquest Ple qui la determini.

El Magnífic Ministeri Fiscal ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 7 de desembre de 2007.

6.- En el seu escrit de contesta de data 30 d'octubre de 2007, el MI Govern demana l'atorgament a la part agent dels 2220 € i la desestimació pel que fa a la reclamació d'indemnització per danys i perjudicis de 2000 €.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- El Ple del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 10 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- S'han de diferenciar dues qüestions: el principi de la responsabilitat patrimonial de l'Estat i la determinació del muntant de la indemnització.

La primera qüestió ha estat resolta pel Tribunal Constitucional qui, en la sentència del 25 de maig de 2007, va « declarar que s'ha vulnerat el dret a la jurisdicció en el seu vessant del dret a obtenir un judici de durada raonable » i « declarar que els recurrents tenen dret a ser indemnitzats pels perjudicis soferts ». La responsabilitat patrimonial de l'Estat queda per tant compromesa, d'altra banda el M.I. Govern no discuteix aquest punt.

Sobre la segona qüestió, existeix una divergència entre el M.I. Govern i els recurrents.

El MI Govern accepta el pagament d'una indemnització de 2220 € per les despeses d'advocat exposades pels Srs J.B.B., D.B.P. i R. B.P

Per contra, discuteix la indemnització dels danys i perjudicis que els recurrents van valorar en 2000 €.

El litigi, per tant versa sobre la indemnització dels danys i perjudicis.

En aquest cas, com els mateixos recurrents reconeixen, aquests perjudicis « són difícilment avaluable des d'un punt de vista econòmic ».

El perjudici sofert no és per tant de naturalesa econòmica, més enllà del pagament de les costes. Es tracta, per als recurrents, de fer reconèixer de manera solemne que han estat víctimes d'un funcionament anormal de la Justícia, per raó del retard excessiu en la notificació d'una sentència. Ara bé, aquest reconeixement resulta dels mateixos termes de la sentència del

Tribunal Constitucional qui jutja de manera clara que « s'ha vulnerat el dret a la jurisdicció en el seu vessant del dret a obtenir un judici de durada raonable ».

Aquest reconeixement solemne de la vulneració dels drets fonamentals a la jurisdicció constitueix una reparació suficient del perjudici, sense que sigui necessari afegir una indemnització de naturalesa econòmica.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Ple del Tribunal Superior de Justícia, en nom del Poble Andorrà, decideix:

1.- Estimar parcialment la demanda formulada pels Srs J.B.B., D.B.P. i R. B.P.

.2- Declarar la responsabilitat de l'Estat com a conseqüència d'un funcionament anormal de la Justícia

3. -Acordar als Srs J.B.B., D.B.P. i R. B.P una indemnització de 2220 €

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que, una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal, s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així ho acorden manen i signen els membres del Tribunal.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa